

പിതാവിൻ പക്കലേയ്ക്ക്

ഗാനങ്ങൾ

ഫാദർ ആഞ്ചൽ സി. എം. ഐ.

പിതാവിൻ പക്കലേയ്ക്കു്

ഗാനങ്ങൾ

By

ഫാദർ ആഞ്ചൽ സി. എം. ഐ.

സംഗീതം:

കെ. കെ. ആൻറണി

Rights reserved

1-3-1972

60 പൈസ

പിതാവിൻ പക്കലേയ്ക്ക്

പ്രാർത്ഥനാങ്ങൾ

പാഠം 1

ദൈവം എന്റെ പിതാവു്

അമ്പിളിയമ്മാവാ, ഞനൊരു
കാര്യം ചോദിക്കാം:

എങ്ങനെയുണ്ടായു് നീ; ആരീ-
ഭംഗി നിനക്കേകി?

കുഞ്ഞേ, പുകടമായെന്നെ
ത്തീർത്തു ദൈവം താൻ:
വാനിൽ വാഴുന്നു ദൈവം,
നമ്മെപ്പോറ്റുന്നു.

കയിലേ, പുകയിലേ, ഭൂമിയി-
ലങ്ങനെ വന്നു നീ;
പാട്ടുകൾ പാടിപ്പുറാനാരി-
ത്തൊണ്ടു നിനക്കേകി?

കുഞ്ഞേ, ഗായകനായെന്നെ
ത്തീർത്തു ദൈവം താൻ:
വാനിൽ വാഴുന്നു ദൈവം,
നമ്മെപ്പോറ്റുന്നു.

4

പ്രാരംഭപാഠങ്ങൾ

പാഠം 2

**മനോഹരമായ ലോകത്തെ തന്ന
ദൈവത്തെ വാഴ്ത്താം**

ദൈവം കല്പിച്ചു,
പറവകളുണ്ടായി;
പറവകൾ മാനത്തിൽ
പറന്നു പാടുന്നു.

ദൈവം കല്പിച്ചു,
മീനുകളുണ്ടായി;
മീനുകൾ വെള്ളത്തിൽ
നീന്തിനടക്കുന്നു.

ദൈവം കല്പിച്ചു,
മൃഗങ്ങളുണ്ടായി;
മൃഗങ്ങൾ നാടെല്ലാം
നടന്നു മേയുന്നു.

ദൈവം കല്പിച്ചു,
മനുഷ്യനുണ്ടായി;
മനുഷ്യനീശ്വരനെ
വാഴ്ത്തിപ്പാടുന്നു.

പ്രാരംഭപാഠങ്ങൾ

5

പാഠം 3

ജീവന്റെ നാമനാണു ദൈവം

ജീവന്റെ നാമനാണു ദൈവം,
ദൈവം തീർത്തതാണു ലോകം:
ജീവന്റെ നാമനാണു ദൈവം,
ദൈവം തീർത്തതാണു മാനം.

ജീവന്റെ നാമനാണു ദൈവം,
ദൈവം തന്നെനീക്കു ജീവൻ;
വാവാ, സോദരരേ, വാവാ,
സർവ്വേശകീർത്തനങ്ങൾ പാടാം.

പാഠം 4

പിതാവിനെക്കുറിച്ചു ഈശോ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു

ദൈവത്തിൻ പുത്രനാമീശോ
ലോകത്തിൻ ദീപ്തിയാമീശോ
മർത്യനായ് വന്നു പിറന്നു,
മർത്യനു രക്ഷപകന്നു.

നിത്യപിതാവിൻ മഹത്വം
നമ്മെപ്പഠിപ്പിക്കാൻ വന്നു;
കൂരിരൾ നീക്കി ജഗത്തിൽ
ദീപം കൊളുത്തുവാൻ വന്നു.

6

പ്രാഘോഷം

പാഠം 8

ദൈവം എന്നോടൊന്നിച്ചു്

ദൈവമെന്റെ കൂടെയുണ്ടു്;
ദൈവമെന്റെ ഉള്ളിലുണ്ടു്;
ദൈവമെന്റെ ചുറ്റുമുണ്ടു്;
ദൈവമെന്റെ മുകളിലുണ്ടു്.

വീട്ടിനുള്ളിൽ ദൈവമുണ്ടു്;
കാട്ടിനുള്ളിൽ ദൈവമുണ്ടു്;
പൂനിലാവിൽ ദൈവമുണ്ടു്;
പൂവനത്തിൽ ദൈവമുണ്ടു്.

ജോലിചെയ്യാൻ പോയിടുമ്പോൾ
ദൈവമെന്റെ കൂടെയുണ്ടു്;
ഞാനറങ്ങുന്നേരമെല്ലാം
ദൈവമെന്നെ കാത്തിടുന്നു.

പാഠം 9

എന്നെ തനിയെ കണ്ടപ്പോൾ

ഏകയായ് ഞാനിരുന്നപ്പോൾ
ചിന്തയെന്നിൽ വിടൻപ്പോൾ
ദൈവമെന്നെ വിളിക്കുന്ന
സ്വരം കേട്ടു ഞാൻ.

സ്നേഹമേറും ദൈവമേ, നിൻ
സൂന്ദരിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
പാവനമാം സ്നേഹദീപം
കൊളുത്തേണമെ.

പ്രാരംഭപോങ്ങൾ

7

പാഠം 10

ദൈവാരൂപി എന്നെ പഠിപ്പിക്കും

സന്ധ്യയായി, തിരികൊളുത്തി;
ഞങ്ങളെല്ലാം വീട്ടിലെത്തി;
പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായ് മുട്ടുകുത്തി;
ഭക്തിയോടെ കൈകൾ കൂപ്പി.

ദൈവമേ, നിൻ കൺമുഖം
ദിവ്യപാദം കമ്പിടുന്നു;
കീർത്തനങ്ങൾ പാടി ഞങ്ങൾ
വാഴ്ന്നിടുന്നു ദിവ്യനാമം.

അറിവുനല്ലും പാവനാത്മാ,
നിരതമെന്നിൽ വാണിടേണം;
പരമദീപം കാട്ടിയെന്നെ
സുരപഥത്തിൽ ചേർത്തിടേണം.

പാഠം 11

സഹായത്തിനായി ദൈവം നമ്മെ വിളിക്കുന്നു

ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ഞാൻ നന്നായിച്ചെയ്യും;
ദൈവത്തിനിഷ്ടം വരുത്താൻ ശ്രമിക്കും;
പാഠം പഠിക്കുമ്പോൾ നന്നായ് പഠിക്കും;
പന്തുകളിക്കുമ്പോൾ നന്നായ് കളിക്കും.

പ്രാർത്ഥിക്കാൻ നില്ക്കുമ്പോൾ ഭക്തിയായ് നില്ക്കും;
വീട്ടിലെ ജോലികളെല്ലാം ഞാൻ തീർക്കും;
അച്ഛനമ്മമ്മയ്ക്കുമാനദമേകും;
ചങ്ങാതിമാക്കൊക്കെ സന്തോഷമേകും.

8

പ്രാരംഭപാഠങ്ങൾ

പാഠം 12

കൂട്ടുകാരേ, വരൂ

കൂട്ടുകാരേ, ഓടിവാവാ
പാട്ടുപാടാനോടിവാവാ
ദൈവനാമകീർത്തനങ്ങൾ
ആലപിക്കാനോടിവാവാ.

ദൈവമല്ലോ കനിവൊടേതൻ
സുന്ദരിനെ ഭൂവിനേകി;
സുന്ദരമല്ലോ കരിശിനാലേ
മാനവനു രക്ഷയേകി.

പാഠം 13

പരിശുദ്ധ മറിയത്തിനു സ്തുതി

നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമേ, വന്ദനം
കർത്താവു നിന്നോടുകൂടെയുണ്ടു്;
സ്രീകളിലേററമനുഗ്രഹശാലിനി
നിൻദിവ്യപുത്രനനുഗൃഹീതൻ.

കന്യാമറിയമേ, ദൈവത്തിൻ മാതാവേ,
പാപികൾ ഞങ്ങൾക്കായ് പ്രാർത്ഥിക്കണേ;
ഇപ്പോഴുമെപ്പോഴും മൃത്യുവിൻ നേരത്തും
പാപികൾ ഞങ്ങൾക്കായ് പ്രാർത്ഥിക്കണേ.

പ്രാരംഭപാഠങ്ങൾ

9

പാഠം 14

ഈശോയുടെ പിറവി

മഞ്ഞും തണുപ്പും നിറഞ്ഞ രാവിൽ
വെണ്ണിലാവെങ്ങും പരന്ന രാവിൽ
ദൈവകുമാരൻ പിറന്നു ഭൂവിൽ
മംഗളഗാനം മുഴങ്ങി വാനിൽ.

പുൽക്കുട്ടിലുണ്ണി പിറന്നനേരം
പൃത്തിരി കത്തിച്ചില്ലാരുമാരും;
പുകളിറത്തു നിരത്തിയില്ല;
പുത്തനുടുപ്പുകൾ നല്ലിയില്ല.

മർത്യനാകും തുറന്നു നല്ലാൻ
മർത്യനായ്ത്തീർന്നു മഹേശസുനോ,
മോഹനാനൂലിൽ കൊരുത്തുത്തങ്ങൾ
സ്നേഹത്തുടിച്ചുകൾ കാഴ്ചയേകാം.

പാഠം 15

ദൈവപുത്രനായ ഈശോ

ഉണ്ണി പിറന്നതറിഞ്ഞില്ലേ?
മംഗളഗാനം കേട്ടില്ലേ?
അങ്ങുകിഴക്കൊരു നക്ഷത്രം
പൊങ്ങിവിരിഞ്ഞതു കണ്ടില്ലേ?
കൂരിരൾ തിങ്ങിയ ലോകത്തിൻ
പാവനമായൊരു ദീപം നീ;
നേർവഴികാട്ടി നയിക്കണമേ;
സ്വർഗ്ഗാനന്ദം നല്ലണമേ.

10

പ്രാരംഭപാഠങ്ങൾ

പാഠം 19

പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാഴുന്ന താതനാം ദൈവമേ
നിൻനാമം പൂജിതമായിടേണം;
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാഴുന്ന താതനാം ദൈവമേ,
നിൻവാഴ്ച ഭൂമിയിൽ വന്നിടേണം.

സ്വർഗ്ഗത്തിലെന്നപോൽ നിന്നുടയിഷ്ടമീ-
ലോകത്തുമെന്നും നിറവേറണം;
ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടുന്ന ഭോജ്യങ്ങളൊക്കെയും
ഇന്നു കനിഞ്ഞു നീ നല്കിടേണം.

ഞങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നപോലെ മഹേശ്വരാ,
ഞങ്ങളോടും നീ പൊറുക്കേണമേ;
വാപ്പുരീക്ഷയിൽ വീഴാതെ കാക്കണേ,
തിന്മയിൽനിന്നെല്ലാം രക്ഷിക്കണേ.

പാഠം 1

ദൈവം എന്റെ പിതാവു്

അമ്മേ, ആരെന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു?
കുഞ്ഞേ, ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു നിന്നെ.
ദൈവത്തിനെനോടു സ്നേഹമാണോ?
കുഞ്ഞേ, ദൈവം സ്നേഹമല്ലേ?
ദൈവം നമ്മളെ കാണാൻ വരില്ലേ?
നിത്യം നമ്മളെ കാണുന്നു ദൈവം.
വീടും നാടും ദൈവത്തിനില്ലേ?
എല്ലാം ദൈവത്തിൻ വീടാണു കുഞ്ഞേ.
കണ്ണും കാതും ദൈവത്തിനുണ്ടോ?
എല്ലാം കാണുന്നു, കേൾക്കുന്നു ദൈവം.
ദൈവത്തെയിന്നൊന്നു കാട്ടിത്തരാമോ?
ദൈവത്തെ കാണാൻ സ്വർഗ്ഗത്തു പോണം.
ദൈവമേ, നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചിടുന്നു;
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നെ ഞാൻ കാണാൻ വരുന്നു.

പാഠം 2

ദൈവം എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു

മോഹനമായൊരു മാനം
മാനത്തൊഴുകും മേലം
എല്ലാം തീർത്തു ദൈവം
ദൈവം നമ്മുടെ നാഥൻ.

പകലുതരുന്നൊരു സൂര്യൻ
പാലൊളിവിശും ചന്ദ്രൻ
എല്ലാം തീർത്തു ദൈവം;
ദൈവം നമ്മുടെ നാഥൻ.

പച്ചവിരിച്ചൊരു പാടം
പൈങ്കിളി പാടും കാലം
എല്ലാം തീർത്തു ദൈവം;
ദൈവം നമ്മുടെ നാഥൻ.

ഒന്നാം പുസ്തകം

പാഠം 5

ദൈവമേ, നന്ദി

നന്ദിപറഞ്ഞുനമിക്കുന്നു കനി-
വിയലും സകലേശാ
സൃഷ്ടിച്ച നീ ഞങ്ങളെയെല്ലാം
അലിവൊടു രക്ഷിച്ച
കാറ്റും കടലും കാട്ടാറുകളും
നിൻപുകൾ പാടുന്നു;
താതും തളിരും താരാഗണവും
തംബുരു മീട്ടുന്നു.
മഴയും മഞ്ഞും മാമലനിരയും
നിന്നെനമിക്കുന്നു;
മാനത്തുയരും പറവകളെല്ലാം
നിന്നെവണങ്ങുന്നു.

പാഠം 6

ഒരു സങ്കടവാത്ത്

.ആദം: അന്നു നമ്മൾ ദൈവമക്കൾ
ഇന്നു നമ്മൾ മരണമക്കൾ;
അന്നു നമ്മൾ ഭാഗ്യമുള്ളോർ
ഇന്നു നമ്മൾ ഭാഗ്യമറോർ.

.ഹബ്ബാ: ദൈവമാകാൻ നോക്കി നമ്മൾ
ശാപമേറോരായി നമ്മൾ;
അറിവുനേടാൻ നോക്കി നമ്മൾ
അജ്ഞരായിത്തീർന്നുനമ്മൾ.

ആദം: കനിവറിച്ചു, പൊരുളറിഞ്ഞു
കനകവാതിൽ സ്വയമടഞ്ഞു;
കരളിലെല്ലാമിരുന്നിറഞ്ഞു.
ജീവിതത്തിൻ ചിറകൊടിഞ്ഞു.

രണ്ടുപേരും: പറ്റുഭീസാ വഴുതിമാറി
പാപികൾ നാം വഴിയിലായി;
ദൈവമേ, നിൻ കരുണയെന്യേ
ശരണമില്ലീയുലകിലേതും.

—

പാഠം 9

രക്ഷകന്റെ ജനനം

പുനിലാവെങ്ങുംപരന്നു, വെള്ള—
പ്പുകൾ വിരിഞ്ഞു നിരന്നു;
പുൽക്കൂട്ടിലുണ്ണിപിറന്നു, ദൈവ—
പുത്രൻ മനുഷ്യനായ്ത്തീന്നു.

മാലാഖമാർ വന്നിറങ്ങി, നവ്യ—
സന്ദേശമെങ്ങും മുഴങ്ങി;
ദൈവത്തിനത്യുന്നതത്തിൽ, നിത്യ—
കീർത്തനം മർത്യന്നു ശാന്തി.

—

വിജ്ഞാനികൾ ഈശോയെ സന്ദർശിക്കുന്നു

താരംകിഴക്കുദിച്ചു പൊങ്ങിടുന്നു
നേരേവിയത്തിലൂടെ നീങ്ങിടുന്നു:
വിജ്ഞാനിമാരതിന്റെ മിന്നൽകണ്ടു
പാരംപ്രമോദമോടു പിന്തുടന്നു.

ദൈവംപിറന്ന കൊച്ചു പുൽക്കൂടിൻ
മേലേ, അതുച്ചിയിൽതെളിഞ്ഞുനിന്നു;
മൂന്നാളുമുള്ളിലേയ്ക്കുടുത്തുചെന്നു;
പൊന്നുണ്ണി ശാന്തമായ് ശയിച്ചിടുന്നു.

പൊന്നും നറുമ്പശയ്യും കന്തിരിക്കവും
മന്നിന്റെ പാലകന്നു കാഴ്ചയേകി
സന്തോഷമോടുകൈകൾ കൂപ്പിനിന്നു;
സ്വർഗ്ഗീയദർശനം നുകന്നുനിന്നു.

കുഞ്ഞുങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വരട്ടെ

ബാലകർക്കമിത്രമായ ലോകനാഥാ, നിന്റെ
ദിവ്യപാദം മോദമോടെ കമ്പിടുന്നേൻ;
തങ്കമില്ല, വെള്ളിയില്ല കാഴ്ചയേകാൻ, എന്റെ
പുകരൾ ഞാൻ സ്നേഹമോടെ നല്ലിടുന്നു.

സങ്കടത്തിൽ നീയെന്നിക്കു കൂട്ടുകാരൻ, നിന്റെ
തങ്കമുഖമെപ്പൊഴും ഞാൻ കണ്ടിടുന്നു;
എന്നുമെന്നുമെന്റെ ഉള്ളിൽ വാണിടേണം, നാഥാ,
നിന്നിൽ ഞാനലിഞ്ഞലിഞ്ഞു ചേർന്നിടേണം.

ഒന്നാം പുസ്തകം

15

പാഠം 14

ബാലികേ, എഴുന്നേൽക്കൂ

സ്നേഹം ജഗത്തിൽ വിതയ്ക്കുവാനായ്
സ്നേഹത്തിൻ നൂലിലിറങ്ങി ദൈവം;
സർവ്വേശനന്ദനൻ മർത്യനായി
ഉച്ചിയിലാനന്ദം തൃത്തമാടി.

എല്ലാക്ക്കൂഴിയിൽ നന്മചെയ്യാൻ
സ്വർല്ലോകം വിട്ടിങ്ങിറങ്ങിദൈവം;
മാനവനാകാശരാജ്യമേകാൻ
മാനവരൂപം ധരിച്ചുവന്നു.

കാനായിൽ വെള്ളംവീഞ്ഞാക്കി;
കടലിന്റെ മീതെ നടന്നുപോയി;
കുരുന്റെ കണ്ണിനു കാഴ്ചനൽകി
മരണമടഞ്ഞാർക്കു ജീവനേകി.

പാഠം 15

ഇശോ നമുക്കുവേണ്ടി മരിക്കുന്നു

സൂര്യനെന്നേയിരുണ്ടുമയങ്ങുന്നു ?
ഭൂമിയെന്നേ കലുങ്ങിവിറയുന്നു ?
പാറയെന്നേ പിളർന്നുതകുന്നു ?
ഭീതിയെന്നേ വളൻ പറക്കുന്നു

ദൈവനന്ദനൻ ക്രൂശിതനായ് മരിച്ചു;
ലോകപാലകൻ നിന്ദിതനായ് മരിച്ചു.

പാപികൾക്കുതൻ രക്തവും മാംസവും
നല്പിടുന്നു മഹേശ്വരനന്ദനൻ;
ഇന്നുമരത്താരതന്നിലാദിവ്യമാം
കാൽവരിയിലെ യാഗം നടക്കുന്നു.

16

ജനാം പുസ്തകം

പാഠം 17

ഇശോ മരണത്തെ ജയിച്ചു

പൊന്നൊളിയിൽ കല്ലറ മിന്നുന്നു
മഹിമയൊടെ നാഥനായിർക്കുന്നു:
മുറിവുകളാൽ മൂടിയമേനിയിതാ
നിറവോലുംപ്രഭയിൽ മുഴുകുന്നു.
തിരുശിരസ്സിൽമുരമുടി ചൂടിയവൻ
സുരഭിലമാം പുകുതിരണിയുന്നു:
കണ്ണീരിൽമുങ്ങിയ നയനങ്ങൾ
കനകംപോൽമിന്നിവിളങ്ങുന്നു.

പുകപൊങ്ങുംമരണത്താഴ്വരയിൽ
പുതുജീവൻ പുന്തളിരണിയുന്നു;
മാനവരും സ്വർഗ്ഗനിവാസികളും
വിജയാനന്ദത്തിൽ മുഴുകുന്നു.

പാഠം 19

പരിശുദ്ധാത്മാവു വരുന്നു

പരിശുദ്ധാത്മാവേ, നീയെഴുന്നള്ളി
വരണമേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ;
ദിവ്യദാനങ്ങൾ ചിന്തിയെന്നുള്ളിൽ
ദൈവസ്നേഹം നിറയ്ക്കണേ.

സ്വർഗ്ഗവാതിൽ തുറന്നഭൂമിയിൽ
നിശ്ശങ്കപ്രകാശമേ,
അന്ധകാരവിരിപ്പുമാറിടം
ചന്തമേറുന്ന ദീപമേ.

പരിശുദ്ധാത്മാവേ....

രണ്ടാം പുസ്തകം

17

പാഠം 2

എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന ദൈവം

ഒരു ദൈവം ദൈവത്തിൽ മൂന്നാളുകൾ
താതനും പുത്രനും ദൈവാത്മാവും;
താതനും ദൈവം ജന്മമേകി;
പുത്രൻ കരിശാലെ രക്ഷയേകി.
ദൈവാത്മാവുള്ളിൽ വസിച്ചുനിത്യം
സ്വർഗ്ഗവിശുദ്ധിപകർന്നിടുന്നു;
ദൈവമേ, നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു;
സന്തതമെന്നെന്നീ കാത്തിടണേ.

പാഠം 3

ദൈവത്തിന്റെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം

വാനവഗാനം പാടിമഹേശനെ
വാഴ്ത്തുംമാലാഖാ
രാപകലെന്നുടെ കൂടെവസിക്കും
കാവൽമാലാഖാ.
പാപംചെയ്താൽ കണ്ണീർതുകും
കാവൽമാലാഖാ
നല്ലതുചെയ്താൽ പുഞ്ചിരിതുകും
കാവൽമാലാഖാ

പാഠം 4

മക്കളുടെ ദൗർഭാഗ്യം

'തിന്നാലു'മെന്നൊരു ശബ്ദം;
'അരുതരുതേ'യെന്നൊരു ശബ്ദം;
ഹൃദയാ യെന്നുവിറച്ചു;
പിന്നെയൊപ്പുകനിതിന്നു.

'തിന്നാലു'മെന്നൊരു ശബ്ദം;
'അരുതരുതേ'യെന്നൊരു ശബ്ദം;
ആദം യെന്നുവിറച്ചു;
പിന്നെയൊപ്പുകനിതിന്നു.

പാപം കടന്നുപിടിച്ചു;
സാത്താനിരന്നുചിരിച്ചു;
കൂരിരുത്തിങ്ങിപ്പടന്നു;
കൂരമ്പു കേറിത്തറഞ്ഞു.

ദൈവമിറങ്ങി വിളിച്ചു;
രണ്ടാളുമൊപ്പമൊളിച്ചു;
അയ്യോ, മനുഷ്യന്റെ പാപം—
തീർത്താലും തീരാത്ത ശാപം.

പാഠം 5

ദൈവികജീവനും ദൈവസ്നേഹവും

കറകളുശേഷം കഴുകിയകററും
മാമ്മോദീസാ,
കരളിൽ കാഞ്ചന കതിരപരത്തും
മാമ്മോദീസാ.

ദൈവികജീവൻ മനുജനനൽകും
മാമ്മോദീസാ
ദൈവാത്മാവിനു ഭവനമൊരുക്കും
മാമ്മോദീസാ.

രണ്ടാം പാട്ടുകൾ

19

പാഠം 7

പിതാവിനിഷ്ടമില്ലാത്തവ

സ്നേഹപിതാവാം ദൈവം മർത്യനേർ
വഴികാട്ടി;
മനസ്സറിഞ്ഞതു മാറിനടന്നാൽ
പാപം, പാപം.

പാപംചെയ്താൽ ദൈവത്തിൽനിന്നകന്നുപോകും;
ജീവൻനൽകും വരപ്രസാദം
നശിച്ചുപോകും.

പാഠം 9

പിതാവേ ക്ഷമിക്കണമേ

സർവ്വേശ്വരാ, എന്നിൽ കനിയേണമേ;
പാപങ്ങളെല്ലാം പൊറുക്കേണമേ;
നിൻതിരുകല്പന ലംഘിച്ച ഞാൻ
തിരുമുമ്പിൽ പാപങ്ങൾ ചെയ്തുപോയി.
അറിയുന്നു ഞാനെന്റെ അപരാധങ്ങൾ;
കാണുന്നു ഞാനവ എന്റെ മുമ്പിൽ;
കാരണ്യവാനായ കർത്താവേ, എൻ
പാപങ്ങളെല്ലാം മറക്കേണമേ.

20

രണ്ടാം പുസ്തകം

പാഠം 10

പിതാവിന്റെ പ്രിയപുത്രൻ

ഉണ്ണിപ്പിറന്നു ബേസുലഹമിൽ
വന്ദനമരുളാൻവന്നിടുവിൻ:
നിമ്മലമോദമലിഞ്ഞൊഴുകും
മംഗളഗാനം പാടിടുവിൻ.

പാതിരാവിൻ പനിനീരിൽ
പൂനിലാവിൻ പുഞ്ചിരിയിൽ
നീലവാനിലെ സുരഭീപം
താണിറങ്ങിവരുന്നലകിൽ.

പാഠം 14

പാപംമോചിക്കുന്ന ഈശോ

പാപവിമോചകനേശുനാഥാ,
പാപിയെത്തേടിവരുന്നവനേ,
പാപംനമിച്ചുവണങ്ങിടുനേൻ
പാപിയാമെന്നിൽനി കനിയേണമേ.

പാപാന്ധകാരം പടന്നിടുമ്പോൾ
സ്നേഹവും ശാന്തിയും മങ്ങിടുമ്പോൾ
പാരിൽപ്രകാശമേ, ലോകനാഥാ,
നേർവഴികാട്ടി നയിക്കേണമേ.

രണ്ടാം പുസ്തകം

21

പാഠം 16

നിന്റെ മകനെന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല

പിതാവേ, ഞാനപരാധം ചെയ്തപോയി, നിന്റെ സുതനായിത്തുടങ്ങുവാൻ ഹനല്ലഞാൻ;
അന്നനിന്റെ ഉപദേശം കേട്ടിടാതെ
സ്വന്തമായ ചിന്തയിങ്കലുറച്ചുനിന്നു.

ദൂരെദൂരെപ്പോയ് ഓടിച്ച കൂട്ടുകൂടി എന്റെ
ബാല്യകാലനിർമ്മലത്വം നശിപ്പിച്ചു ഞാൻ;
പിതാവേ, ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം മറന്നിടണേ,
സഹതാപദൃഷ്ടിയെന്നിൽ പതിച്ചിടണേ.

പാഠം 18

ജീവന്റെ അപ്പം

മാലാഖമാരുടെ അപ്പം
സ്വർഗ്ഗീയജീവന്റെ അപ്പം
കാരുണ്യവാനായ ദൈവം
മാനവലോകത്തിനേകി.

സർവ്വേശനാദം മുഴങ്ങി
മേലങ്ങളെല്ലാമിറങ്ങി:
ആകാശവാതിൽ തുറന്നു;
സ്വർഗ്ഗീയമന്നാ പൊഴിഞ്ഞു.

പാറകൾ പൊട്ടിപ്പിളർന്നു;
നീച്ചാലതിൽനിന്നുണർന്നു;
മരുവിൽതടാകം വിരിഞ്ഞു;
പുതുപുക്കളെങ്ങും നിറഞ്ഞു.

ദിവ്യബലി

നിത്യപിതാവേ കൈക്കൊള്ളണമേ
ഞങ്ങളെയും ദിവ്യബലി
നിൻതിരുസുതനാമീശോവഴിയായ്.
കൈക്കൊള്ളണമീ ദിവ്യബലി.

ഞങ്ങളെയെന്നായ് നിൻതിരുമുമ്പിൽ
കാഴ്ചയണയ്ക്കുന്നാദരവായ്;
ദിവ്യനിണത്താൽ മർത്യഗണത്തിൻ
മലിനതയെല്ലാം കഴുകണമേ.

ഞാനും അവസാനം ഉയിർക്കും

മരണമടഞ്ഞൊരു മിശിഹാനാഥൻ
മൂന്നാം ദിവസമുയിർത്തെഴുന്നേറ്റു;
പരിമളമുതിരും കതിരുകളാലെ
പരിസരമൊന്നായ് മിന്നിവിളങ്ങി.

മുരമുടിച്ചുടിയ ദൈവകുമാരൻ
മംഗളമോഹനമകടമണിഞ്ഞു;
കീറിമുറിഞ്ഞൊരു ദിവ്യശരീരം
ക്ഷയമില്ലാത്ത മഹത്വമണിഞ്ഞു.

അന്തിമദിവസം കർത്താവേ, നിൻ
കൃപയാൽ ഞാനുമുയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും;
സീലന്മാരുടെ വസതിയിലെന്നും
നിത്യമനോഹര ഗീതികൾപാടും.

— —

മൂന്നാം പുസ്തകം

23

പാഠം 1

ദൈവത്തിന്റെ കരുണ

ആദംചെല്ലൊരു പാപംമൂലം
പറുദീസായുടെ വാതിലടഞ്ഞു;
പാരിൽപലതരമായിപരന്നു
മാനവനിരയുടെയാശ തകന്നു.

പറുദീസായുടെവാതിൽതുറക്കാൻ
പരമപിതാവിൻ സുന്ദരരേണം;
മർത്യകലത്തിനു മോചനമേകാൻ
നിത്യകുമാരനിറങ്ങിവരേണം.

“പരമണ്ഡലമേ, വാതിൽ തുറക്കൂ
പാരിനു രക്ഷപകന്നുകൊടുക്കൂ”
മനുജകലത്തിൻ നിലവിളിപൊങ്ങി;
വിരവൊടുദൈവകുമാരനിറങ്ങി.

പാഠം 4

സമയം സമാഗതമായി

മാനത്തുനിന്നൊരു മാലാഖവന്നു
മേരിക്കമംഗള സന്ദേശമേകി:

“കന്യേ, നിനക്കൊരു പുത്രൻ ജനിക്കും
ദൈവത്തിൻ നിത്യകുമാരനാമീശോ;

യാക്കോബിൻ ഗോത്രത്തിലെന്നുമവൻവാഴും
ദാവീദിൻ പീഠത്തിൽ രാജാവായ് വാഴും”

സന്ദേശം കേട്ടുടനെ കന്യകയാരചൊല്ലി:

“ദൈവത്തിൻ ചിത്തംപോൽ സംഭവിക്കട്ടെ”

24

മൂന്നാം പന്ദികൾ

പാഠം 5

ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ

വീടുകളില്ല. വഴിയമ്പലമില്ല
രക്ഷകന്മാരിൽ വന്നു പിറക്കാൻ
ഇടമില്ല, ഇടമില്ല.

ആഴിയമംബരവീഥികളും
ഭ്രമിയമവിലചരാചരവും
തീർത്തവന്മാരിൽ വന്നുപിറക്കാൻ
ഇടമില്ല, ഇടമില്ല.

വീടുകളില്ല....

നരികൾക്കവനിയിലുള്ളൂണ്ടു്;
പറവഗണത്തിനു കൂടുണ്ടു്;
മനുഷ്യപുത്രനു തൻതലപാഷ്ഠാൻ
ഇടമില്ല, ഇടമില്ല.

വീടുകളില്ല....

നാഥൻനിന്നുടെ ഹൃദയത്തിൻ
വാതിൽ മുട്ടിവിളിക്കുന്നു:
‘‘മകനേ, ഉള്ളിലെനിക്കുപിറക്കാൻ
ഇടമുണ്ടോ, ഇടമുണ്ടോ?’’

വീടുകളില്ല....

പാഠം 6

ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ

യുദ്ധയിലെന്നൊരുബാലരാജൻ
ജാതനായെന്നൊരു വാത്ത്യുണ്ടായ്;
ഹേറോദിനുള്ളിൽ കലുകുമായി
ബാലനെക്കൊല്ലാനൊരുക്കുമായി.

രണ്ടുവയസ്സിന്നു താഴെയുള്ള
ബാലരെയെല്ലാം വധിക്കതന്നെ
കൂട്ടത്തിലുണ്ണിമരിച്ചുകൊള്ളും—
തിട്ടമായ് രാജാവുവെച്ചിരുന്നു.

കൂട്ടക്കുരച്ചിൽ, കൊലക്കുരച്ചിൽ
നാട്ടിൽപ്പരക്കെ നിന്നച്ചൊരിച്ചിൽ:
വീടാകെ നീറിക്കരഞ്ഞുനിന്നു.
നാടാകെ ദുഃഖത്തിലാണ്ടുനിന്നു.

പാതിരാനേരത്തൊളിച്ചുമാറി
ദൈവകുമാരകൻ രക്ഷനേടി;
ആരാററിഞ്ഞു മഹേശ്വരന്റെ
നിത്യനീഗൂഢമാം നിശ്ചയങ്ങൾ?

പാഠം 7

എല്ലാത്തിലുമുപരിയായി ദൈവത്തെ സ്തോഹിക്കുക

മൂന്നുനാൾ മാതാപിതാക്കളെങ്ങും
പുത്രനെത്തേടി നടന്നലഞ്ഞു;
പള്ളിയിൽച്ചെന്നവർ കണ്ടുമുട്ടി;
കണ്ണുനീർതുകിപ്പറഞ്ഞുമേരി:

“ഓമനേ, പൊന്നുണ്ണി, ഏവമെന്തേ
ഞങ്ങളെവിട്ടുനീ തങ്ങിനിന്നു?
താതനും ഞാനും കരഞ്ഞുനീറി
നാടെല്ലാം നിന്നെത്തിരഞ്ഞുതേടി”

സ്വഗ്നീയദൈവത്യം പകർന്നിരിക്കും
പുത്രൻ ജനിത്രിയോടേവമോതി:
“എന്തിനായെന്നെത്തിരഞ്ഞുനിങ്ങൾ,
ഞാനെൻപിതാവിൻ ഗൃഹത്തിലല്ലേ?”

പാഠം 10

മഹത്തരായ വാഗ്ദാനം

(ക്രിസ്തുവും ശമറായക്കാരിയും തമ്മിൽ സംഭാഷണം.)

നട്ടച്ചനേരത്തു്, കിണറിന്റെ തീരത്തു്
വെള്ളത്തിനായി ഞാൻ കാത്തിരിപ്പു;
നാരി, ഒരു പാത്രം ദാഹജലം നീ
എനിക്കു നൽകൂ.

അയ്യയ്യോ, നീയൊരു യുദ്ധൻ
ഞാനിന്നൊരു ശമറായത്തി
ഞാൻ കോരിയ വെള്ളം തൊട്ടാൽ
തീണ്ടലിടല്ലേ?

അറിയുന്നില്ലേതും നീ
എന്നോടു നീ ചോദിച്ചാൽ
ജീവന്റെ ജലം കോരി-
ത്തരുമല്ലോ ഞാൻ.

കയറിലു, പാളയുമില്ല
നീയെങ്ങനെ വെള്ളം കോരും?
ജീവന്റെ ജലം പിന്നെ
എങ്ങനെ കിട്ടും?

ഞാൻ നല്ലം നിത്യജലം നീ
വിശ്വാസമിയന്നു കടിച്ചാൽ
നാരീ, നിനക്കൊരുനാളും
ഭാഹിക്കില്ല.

ആ ദിവ്യജലം നാഥാ,
നല്ലേണമെന്നിക്കൊരു പാത്രം
വീണ്ടും ഞാൻ വെള്ളം കോരാൻ
പോരണ്ടല്ലോ.

മഹിളേ, നീ വീട്ടിൽപോയ് നിൻ
കണവനെയും കൊണ്ടുവരൂ നീ;
അപ്പോൾ ഞാൻ കോരി വിളമ്പാം
ജീവന്റെ ജലം.

ഗുരുവേ, നീ കോപിക്കരുതേ,
വീട്ടിൽ ഞാനെന്തിനുപോകാൻ?
ഇല്ലില്ല, സത്യമെന്നിക്കു
ഭേതാവില്ല.

നീ ചൊന്നതു സത്യംതന്നെ
കണവന്മാരഞ്ചുണ്ടായി;
ഇപ്പോഴുള്ളവനോ, നിന്റെ
ഭേതാവല്ല.

നിന്ദിതമെൻ ജീവചരിത്രം
നീയെങ്ങനെ സർവ്വമറിഞ്ഞു?
ദൈവകരം തെളിവാായ് നിന്നിൽ
കാണുന്നു ഞാൻ

മകളേ, നീ ശങ്കിക്കേണ്ടോ,
ദൈവത്തിൻ പുത്രൻതന്നെ
നിരൂപിൻ നില്ക്കുന്നു, നീ
അറിഞ്ഞുകൊൾക.

നാഥാ, നിൻ തിരുമൊഴി കേൾക്കാൻ
ഭാഗ്യമെന്നിക്കെണ്ടെന്നുണ്ടോയ്?
തൃപ്പാദം വിശ്വാസമോടേ
വണങ്ങിടുന്നേൻ.

പാഠം 12

ദൈവരാജ്യം

അന്തിമദിവസമടുക്കുമ്പോൾ
അംബരമിളകി വിറയുമ്പോൾ
വെളിവിൻ കതിരുകൾ മാഞ്ഞടിയും
കരിനിഴൽ തിങ്ങി വളന്റയരും.

കതിരോൻ മങ്ങിപ്പൊലിയുന്നു;
പനിമതിയിരുളിൽ താഴുന്നു;
താരകൾ വീണു നരങ്ങുന്നു;
പാരിടമൊന്നായുരുകുന്നു.

ഉറവകൾ വററിയണങ്ങുന്നു;
നദികൾ വരണ്ടുനിലയ്ക്കുന്നു;
ജീവികൾ വീണു മരിക്കുന്നു;
വിജനതയെങ്ങും പടരുന്നു.

ഉലകിൻ തൂണുകളുലയുന്നു;
മലയും മരുവും പുകയുന്നു;
കരയും കടലും മറയുന്നു;
കൂരിരളെങ്ങും നിറയുന്നു.

വിധിയുടെ സമയമടുക്കുന്നു;
വിണ്ണിൻ വാതിൽ തുറക്കുന്നു;
വാനവനിരയാലനുഗതനായ്
ദൈവകമാരനിറങ്ങുന്നു.

കാഹളവിളികൾ മുഴങ്ങുന്നു;
മരണമടഞ്ഞവരണരുന്ന;
പരിശുദ്ധന്മാരണിയണിയായ്
സന്നിധിചേർന്നു വണങ്ങുന്നു.

നിരയായ് വിണ്ണിൽ നിലകൊള്ളും
വത്സലസുതരെക്കാണുമ്പോൾ
ആനന്ദത്താലാദത്തിൻ
നയനം പുകുതിരണിയുന്നു.

നീതിവിധിക്കായ് ദൈവസുതൻ
മേഘത്തേരിലിറങ്ങുന്നു;
നരരുടെ ചെമ്പിടങ്ങളെന്നൊന്നായ്
രൂക്ഷിയളന്നു വിധിക്കുന്നു.

ആനന്ദത്തിൻ ജയവിളിയും
നൈരാശ്യത്തിൻ നിലവിളിയും
ചേർന്നുകലന്നു മുഴങ്ങുന്നു:
വിധിയുടെ നിസ്തൂല നിമിഷങ്ങൾ!

ഭീതികലന്നു നിരശതയിൽ
പാപികൾ വിങ്ങിക്കരയുമ്പോൾ
നിർദ്ദയമുയരും നരകത്തിൻ
ജ്വാലകളുവരെ വിഴുങ്ങുന്നു.

സുകൃതികളൊത്തുമഹോന്നതനാം
സുരലോകത്തിൻ നാഥനിതാ,
നിത്യമനോഹരനാകത്തിൻ
വാതിൽതുറന്നകമണയുന്നു.

കരുണാനിധിയാം കർത്താവേ,
നിന്നുടയാഗമദിവസത്തിൽ
പരിശുദ്ധന്മാരൊത്തു വലം—
ഓഗത്തെന്നെ നിറുത്തണമേ.

പാഠം 14

നി പാരയാകുന്നു

പത്രോസാകം പാരയിലല്ലോ
തിരുസഭ നില്ക്കുന്നു;
വൈരികളൊന്നായെതിരിട്ടാലും
തകരില്ലൊരുനാളും.

വന്മഴപെയ്യും, തിരകളടിക്കും,
മാരുതനാഞ്ഞുവരും;
പാരയിലൂന്നിപ്പുറച്ചൊരുമാളിക
തകരില്ലൊരുനാളും.

നരകത്തിൻപുരുഷകതികളൊന്നാ—
യാഞ്ഞുപിടിച്ചാലും
സഭയുടെ തൂണുകളുണുവിടയെങ്കിലും—
മിളകില്ലൊരുനാളും.

മൂന്നാം പുസ്തകം

31

പാഠം 16

ഓശാന

ഓശാന, ഓശാന

ദാവീദിൻസുതനോശാനാ.

വിനീതനായൊരു കഴുതക്കുഞ്ഞിൻ
പുറത്തെഴുന്നള്ളി

സൈത്തിൻചില്ലുകൾ വിതറിയവഴിയേ
വരുന്നുദൈവസുതൻ.

നിരയായ്നീങ്ങും ബാലികമാരുടെ
കീർത്തനമുയരുമ്പോൾ

ബാലന്മാരുടെ കൈയിൽ ചില്ലുകൾ
താളം തുളളുന്നു.

സെഹിയോൻപുത്രീ മോദംപുണരുക,
നിന്നുടെ നാമനിതാ,

പ്രതാപവാനായ് വരുന്നുപൊന്നിൻ
കീർത്തനവിചികളിൽ.

പാഠം 18

പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം തിരവേറട്ടെ

‘‘കഴിഞ്ഞുകിഴിപ്പാനപാത്രമെൻ
പ്രിയതാതാ, മാറ്റിത്തരണമേ,’’
താണുദൈവത്തിൻ സുന്ദ്രമിയിൽ
വീണുതാതേനാടത്മിച്ചു.

മർത്യപാപങ്ങൾ വന്നുയർന്നൊരു

മാമലതീയ് നില്ലവെ

ഭീതിയാൽ മുട്ടുമേനിയകവേ

രക്തധാരയിലാണ്ടുപോയ്.

നാഥാ, പിരിയരുതെ

നേരം മങ്ങിമയങ്ങുന്നു;
കൂരിരുളെങ്ങും പടരുന്നു;
ശരണം നൽകിയ ദീപത്തിൻ
കിരണം മങ്ങിപ്പൊലിയുന്നു;
കർത്താവേ, നീ പോകരുതേ,
കരുണയൊടൊന്നിൽ വാഴണമേ.

നിൻതിരുവാണികളുന്നതമാം
ചിന്തകളെന്നിലുണർത്തുന്നു;
മംഗളകാന്തി പരത്തുന്നു;
ഏദയം പുളകിതമാക്കുന്നു;
കർത്താവേ, നീ പോകരുതേ,
കരുണയൊടൊന്നിൽ വാഴണമേ.

നിൻതിരുവദനം കാണുമ്പോൾ
ആകലചിന്തകളുകലുന്നു;
നിൻതിരുവചനം കേൾക്കുമ്പോൾ
സങ്കടമൊക്കെ മറക്കുന്നു;
കർത്താവേ, നീ പോകരുതേ,
കരുണയൊടൊന്നിൽ വാഴണമേ.

വേദനതിങ്ങിയ ഭവനങ്ങൾ
വീണുനൂങ്ങിയ ഏദയങ്ങൾ
ദാരുണമരണവിലാപങ്ങൾ
നിറയും പോർക്കളമീയുലകം;
കർത്താവേ, നീ പോകരുതേ,
കരുണയൊടൊന്നിൽ വാഴണമേ,

നാലാം പുസ്തകം

33

പാഠം 4

ഏറ്റവും വലിയ തിന്മ

പാപം കണ്ടെത്ത, നീ ചെയ്യരുതേ, ദൈവ-
കോപം നിന്റെമേലാഞ്ഞുവീഴും.

പാപം....

ഭീഷണിയെത്രമുഴങ്ങിയാലും നിന്റെ
കൂട്ടുകാരെത്രപിണങ്ങിയാലും

പാപം....

ജീവൻ വിപത്തിൽ കടുങ്ങിയാലും നിന്റെ
മെയ്യാകെയഗ്നിവിഴങ്ങിയാലും

പാപം....

ലോകംമുഴുവനും നേടിയല്ലെന്തി-
ന്നാത്മാവുനാശത്തിലാണ്ടുപോയാൽ?

പാപം....

പാഠം 5

മക്കൾക്കുള്ള കല്പനകൾ

നിൻപ്രമാണമെന്നുമെന്റെ മുമ്പിൽനാഥാ
പൊൻപ്രകാശധാരവീശിനീങ്ങിടുന്നു;
സ്വർഗ്ഗലോകസീമയിൽപറന്നുപൊങ്ങാൻ
കെല്ലെഴുന്ന ചിറകെനിക്കരേകിടുന്നു.

നിൻപ്രമാണമിന്നെനിക്കു മധുവിനേക്കൊര
മധുരമാണു, നിത്യമായ ജീവനാണു;
നിയതമെന്റെ ശാന്തിയാ,ണതൃപ്രമോദം
പകരുവാൻ വിടൻ സ്വർഗ്വാണിയാണു.

പരിമളം പരത്തിടുന്ന നിൻപ്രമാണം
നരണനിത്യജീവിതം പകർന്നിടുന്നു;
അറിവുനൽകി അജ്ഞരേതുണച്ചിടുന്നു;
കഴിയിൽവീണ പാപിയെക്കരേറ്റിടുന്നു.

പാഠം 6

സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണം

വൈരവും തീരാപ്പകയുമെല്ലാം
സ്നേഹംതെളിച്ചു തുരത്തിടുംഞാൻ;
സന്ദേഹമാരുതനാഞ്ഞുവന്നാൽ
വിശ്വാസംകൊണ്ടു ശാന്തമാക്കും.

സന്താപക്കണ്ണുനീരൊക്കെയും ഞാൻ
സന്തോഷം കൊണ്ടു തുടച്ചുമാറും;
അന്ധകാരത്തിൻ പടപ്പിലെല്ലാം
മന്ദാരദീപം കൊളുത്തിവയ്ക്കും.

നൈരാശ്യംതിങ്ങുന്ന മാനസങ്ങൾ
പ്രത്യാശകൊണ്ടുനിറച്ചിടും ഞാൻ;
നിമ്മായശാന്തിവിതച്ചിടുന്ന
സ്വർല്ലോക ഭൂതനായു മാറിടും ഞാൻ.

നാലാം പുസ്തകം

35

പാഠം 8

സർവ്വോപരി ദൈവം

അവനീപതിയാമഖിലേശ്വരനെ
വാഴ്ത്തിപ്പാടുവിനാദരവോടെ

അവനീ....

നീലാകാശം തിങ്ങിപ്പലരും
നീർത്തുള്ളികളേ ദൂതന്മാരേ,
കർത്താവിൻതിരുസൈനികനീരയ്യും
സൂര്യൻചന്ദ്രൻ താരാഗണവും

അവനീ....

കാനേറ, കടലേ, കാട്ടാറുകളേ,
കനലേ, കരയിൽ പൊരിയും വെയിലേ,
കാടും മേടും മേഘാവലിയും
തോടും പുഴയും പുൽത്തോപ്പുകളും

അവനീ....

കനകംപൊഴിയും പുലരിയുമഴകിൻ
കതിരൊളിചിന്നും സായന്തനവും
തളിരും മലരും മലർവാടികളും
മലയും മധുവും മാങ്കാവുകളും

അവനീ....

36

നാലാം പുസ്തകം

പാഠം 11

നമ്മുടെ സമർപ്പണം

മാനവനായിരേകാൻ
കാൽവരിമാമലയിൽ
ബലിയായ്ത്തിണൊരു വത്സലസുതനെ
തൃക്കൺപാർക്കണമേ, നാഥാ, തൃക്കൺപാർക്കണമേ.

വലുതാണപരാധം.
നരരുടെ അപരാധം;
പരിഹാരത്തിന് നിൻതിരുസുതനെ
കാഴ്ചയണയ്ക്കുന്നു, ഞങ്ങൾ കാഴ്ചയണയ്ക്കുന്നു.

സുതനുടെ തിരുമെയ്യും
നിർമ്മലശോണിതവും
കൈകൊണ്ടലിവൊടു നിത്യപിതാവേ,
മോചനമേകണമേ, മർത്യൻ മോചനമേകണമേ.

പാഠം 14

നിന്റെ സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കുക

മാലാവമാരുടെ ഭാഷയറിഞ്ഞാലും
മാലാവമാരൊത്തു ജീവിച്ചാലും
വാനവരാജ്യത്തെ വാരൊളികണ്ടാലും
സ്നേഹമില്ലെങ്കിലതൊക്കെശൂന്യം

പാരിലെന്നിക്കുള്ള സമ്പത്തുസർവ്വം
പങ്കിട്ടുപാവങ്ങൾക്കേകിയാലും
തീക്കണ്ടിൽദേഹം ദേഹിക്കാനെറിഞ്ഞാലും
സ്നേഹമില്ലെങ്കിലതൊക്കെശൂന്യം
സ്നേഹത്താലിന്നനാം ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും
നിത്യസമ്മാനം പകർന്നൽകും;
മർത്യർക്കുചെയ്യുന്ന സേവനമോരോന്നും
കൃത്യമായ് ദൈവം കുറിച്ചുവയ്ക്കും

പാഠം 16

വസ്തുക്കളുടെ വിനിയോഗം

‘‘കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞു, വിളവെല്ലാം
വീട്ടിലൊതുക്കാനിടമില്ല;
പുതിയ കളപ്പുര പണിയും ഞാൻ
അതിലവയെല്ലാം കൂട്ടിയിടും.
നാളുകളെത്ര കഴിഞ്ഞാലും
തീരുകയില്ലെന്ന് സമ്പാദ്യം
തിന്നുകടിച്ചമടിക്കും ഞാൻ
ആനന്ദങ്ങളിൽ മുഴുകും ഞാൻ’’
മൂഡാ, നിന്നുടെ ഭാവനയിൽ
കണ്ടതു പാഴുകിനാവല്ലേ?
മിഴികളടയ്ക്കാൻ മരണത്തിൻ
കൈകളയന്നു കണ്ടില്ലേ?

പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കൾ

ഞാനാണു ലോകത്തിൻ നിത്യദീപം
ഞാനാണു നാകത്തിൻ മാഗ്നീറ്റീപം;
സന്തതമെൻവഴി പിന്തുടന്നാൽ
അന്ധകാരത്തിൽ കടുങ്ങുകില്ല.
മാമലമേലുള്ള മേടപോലെ
നാട്ടിനിറുത്തിയ ദീപംപോലെ
സൽകൃത്യമോരോന്നു ചെയ്തുനിങ്ങൾ
മർത്യർക്കു മാതൃക നല്കീടുവിൻ.

പാപമോചനവും ഏദയസമാധാനവും

പാപത്തിൻ കഴിയിൽ ഞാൻ കടുങ്ങിപ്പോയി;
ദൈവമേ, നിൻ സ്വരംകേട്ടു നടുങ്ങിപ്പോയി;
ശോകമെന്റെ ഏദയത്തിലടിഞ്ഞുകൂടി
മൃകമായ് ഞാൻ ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി.
ഇന്നലത്തെ ശാന്തിയെല്ലാമൊഴിഞ്ഞുപോയി;
പുഞ്ചിരിച്ചു നിലാവെല്ലാമിരുണ്ടുപോയി;
കരംനല്പിക്കരയേററാൻ കനിയേണമേ;
വരംചിന്തി കറയെല്ലാം കഴുകേണമേ.

അഞ്ചാം പുസ്തകം

പാഠം 4

ദൈവരാജ്യം

കടകിൻമണി നട്ടുവളർത്തി
മരമായതു ശാവപരത്തി;
പറവകളാക്കൊമ്പുകളിന്മേൽ
കൂടുകൾ കൂട്ടി.

ദൈവത്തിൻ പുത്രനമതുപോൽ
ചെറുതായൊരു വിത്തുവിതച്ചു;
മരമായതു പൊങ്ങി വളൻ
ചില്ലുകൾ വീശി.

വെയിലേറു വലഞ്ഞവരെല്ലാം
തണലിനായ് ചുറ്റുംകൂടി
മുകൾപറിക്കൊമ്പുകളിന്മേൽ
അയംതേടി.

പാഠം 10

സ്ഥിരീകരണം

ശ്രീഹന്മാരിലിറങ്ങിവസിച്ചൊരു
പരിശുദ്ധാത്മാവേ,
നിൻപ്രിയസുതരെ ദിവ്യവരത്താൽ
പുരിതരാക്കണമേ.

ശ്രീഹ....

സ്നേഹം നട്ടുവളർത്തിയ പാവനം—
ശാന്തി പരത്തിടുവാൻ
തളൻതാഴും കരളിൽ പുത്തൻ
ജീവനണത്തിടുവാൻ.

ശ്രീഹ....

ഇരുണ്ടപുകയും മാനസവേദിയി—
ലാശകൊളത്തിടുവാൻ
കരഞ്ഞുമങ്ങിയ കണ്ണിൽ കാഞ്ചന—
കാന്തി വിരിച്ചിടുവാൻ.

ശ്രീഹ....

വരണ്ടണങ്ങിയ മരുവിൽ ചന്ദന—
കളിർക്കാറുതിടുവാൻ
കരിഞ്ഞുണങ്ങിയ തരുവിൽ പുന്തളിർ—
പുളകം ചാർത്തിടുവാൻ.

ശ്രീഹ....

പാഠം 11

പരിശുദ്ധ കബ്ബാന

കാൽവരികുന്നിലെ യാഗം
കാരുണ്യരൂപന്റെ യാഗം
മേഘങ്ങൾ പിന്നിടുന്ന
സ്വർല്ലോകവാതിൽ തുറന്നു.
നിൻദിവ്യപുത്രന്റെ രക്തം
മാലിന്യമേശാത്ത രക്തം
കൈക്കൊള്ളണേ നിത്യതാതാ,
വരമേകണേ, ലോകനാഥാ.

പാഠം 13

അനുതാപത്തിന്റെ കൂദാശ

പാപം കഴുകിടുവാൻ
കണ്ണീരാരുതരും?
പശ്ചാത്താപത്തിൻ
കണ്ണീരാരുതരും?

നാഥാ, നേർവഴികൾ
വിട്ടുനടന്നു ഞാൻ:
പ്രപഞ്ചമായകളിൽ
മുഴുകിനടന്നു ഞാൻ.

കരുണാനിലയനമേ,
കറകൾ കഴുകണമേ;
കരളിൻ മണിയറയിൽ
കതിര പരത്തണമേ.

പാഠം 14

അനുതാപത്തിന്റെ കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്ന വിധം

അഗാധത്തിൽനിന്നു നിന്നെ വിളിക്കുന്നു ഞാൻ;
ദൈവമേ, എൻ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കേണമേ;
പാപിയാമെൻ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കേണമേ.

അഗാധ....

പാപങ്ങളെല്ലാം നീയോർത്തിരുന്നാൽ
ദൈവമേ, രക്ഷഭ്രമിയിലാരുനേടും?
കാരുണ്യവാരിധിയാം ലോകനാഥാ,
നിന്നിലാണെന്നുമെൻ പ്രതീക്ഷയെല്ലാം

അഗാധ....

പുലരി കാത്തുകാത്തുവാഴും കാവലാഠപോലെ
അനുഭവം ഞങ്ങൾ നിന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നു;
നീയാണു പാപമോചനമേകിടുന്നു,
തിന്മയിൽ വീഴാതെ പാലിക്കുന്നു.

അഗാധ....

പാഠം 16

പൗരോഹിത്യം

കാക്കണമലിഖിതം കർത്താവേ,
കാക്കണമങ്ങേ വൈദികരെ;
പാവനജീവിതപാതകളിൽ
സന്തതമവരെ നയിക്കണമേ.

നല്ലവതന്നെ ചിന്തിക്കാൻ
നല്ലവതന്നെയുരിയാടാൻ
നല്ലവതന്നെ ചെയ്യിടുവാൻ
നന്മയിലവരെക്കാക്കണമേ.

സാത്താൻ നിറയും വൈരമൊടേ
നിർദ്ദയമവരെയലടുമ്പോൾ
നാഥാ, നിൻതിരുഹൃദയത്തിൻ
വാതിലവർക്കു തുറക്കണമേ.

അയ്യോം പുസ്തകം

43

ലോകവുമതിനുടെ വശ്യതയും
കൗതുകമവരിലുണർത്തുമ്പോൾ
നിത്യമനോഹരനാകത്തിൻ
രശ്മികളവരിൽച്ചിന്തണമേ.

ജോലികളെല്ലാം തീർത്താടുവിൽ
നിൻതിരുസന്നിധിയണയുമ്പോൾ
സദയമവർക്കുസനാതനമാം
സ്വഗ്ഗാനനം നല്ലണമേ.

പാഠം 17

വിവാഹം

ഒന്നായി ഞങ്ങൾ, ഒന്നായി ഞങ്ങൾ
സ്നേഹത്തിലൊന്നായി ഞങ്ങൾ
സന്തോഷത്തിലും സന്താപത്തിലും
ദൈവത്തിലൊന്നായി ഞങ്ങൾ

ഒന്നായി....

ദുഃഖമോ ദുരിതങ്ങളോ
വിത്തമോ വിജയങ്ങളോ
സ്നേഹത്തിൽ ഞങ്ങളെ
ബന്ധിച്ച കെട്ടുകൾ
പൊട്ടിച്ചു കറുകില്ല,
ഒരിക്കലും പൊട്ടിച്ചു കറുകില്ല.

ഒന്നായി....

മാലാഖമാരേ, വരൂ,
മംഗല്യദാനം തരൂ
മന്നിന്റെ മായയിൽ
മങ്ങും മനസ്സിനു
ദിവ്യപ്രകാശം തരൂ
മനസ്സിനു ദിവ്യപ്രകാശം തരൂ.

ഒന്നായി....

പാഠം 22

ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷികൾ

വാളിനുമുമ്പിൽ ധീരതയോടവർ
നിരന്നുനിന്നു;
പീഡനമെല്ലാം പുഞ്ചിരിയോടവർ
സഹിച്ചുനിന്നു.

ദൈവകുമാരൻ ഭൂമിയിലന്നവർ
സാക്ഷ്യം നല്കി;
നിണംചൊരിഞ്ഞവരനന്തമോഹന-
രാജ്യം നേടി.

വിശ്വാസത്തിൻ ചിരകവിരിച്ചവർ
പറന്നുയന്നു;
തളന്നുമങ്ങിയ മാനസവേദിയി-
ലാശപകന്നു.

മോദമിയന്നവർ ചിന്തിയ രക്ത-
ത്തുള്ളികളാലെ;
ആയിരമായിരമാര്യസുമങ്ങും
വിരിഞ്ഞുയന്നു.

അഞ്ചാം പുസ്തകം

45

പാഠം 23

അവർ ഒന്നായിരിക്കേണ്ടതിനു്

വരുന്ന ഞങ്ങൾ, വരുന്ന ഞങ്ങൾ
നാഥാ, നിന്നെപ്പിന്തുടരാനായ്

വരുന്ന....

മനോജ്ഞമാം നിൻ വിളിയുടെ ശബ്ദം
മുഴങ്ങിനില്ക്കുന്നു;
പറന്നുമാനസമുയർന്നു മാധുരി
നുകർന്നിടുന്നു.

വരുന്ന....

നിറഞ്ഞുമോദം തുളമ്പിനില്ക്കും
കരുന്നഹൃദയങ്ങൾ
പറന്നുസന്നിധിയണഞ്ഞുനിർവൃതി—
യടഞ്ഞുകൊഠവതിനായ്

വരുന്ന....

കല്പം മുളളം നിറഞ്ഞ വഴിയേ
കുതിച്ചുമുന്നോൻ
കരയും കടലും കടന്നുമംഗള
ദീപ്തി പരത്തിടുവാൻ.

വരുന്ന....

46

അത്യാം പുസ്തകം

പാഠം 24

ദൈവഭവനം

ദൈവമേ, നിൻഗേഹമെത്ര മോഹനം
നിൻഗൃഹത്തിൽ വാഴുവാൻ ഭാഗ്യവാന്മാർ

ദൈവമേ....

കണ്ണുകൾ നിൻദിവ്യശോഭ തഴുകിനില്പും;
കാതുകൾ നിൻ വാണിയിൽ മുഴുകിനില്പും;
അന്യഭൂവിലായിരം ദിനങ്ങളേക്കാൾ
നിൻഗൃഹത്തിലേകദിവസം കാമ്യമല്ലോ.

ദൈവമേ....

അവിലലോകനായകന്റെ പാദപീഠം;
തിരുവരങ്ങളറിനില്പും ദിവ്യഗേഹം;
നിത്യജീവനേകിടുന്ന പുണ്യതീർത്ഥം;
വാനദൂതർ പാടിടും മനോജ്ഞഗേഹം.

ദൈവമേ....

ആത്മാരും കേൾക്കാത്ത നവ്യഗാനം;
ആത്മാരും കാണാത്ത ദിവ്യസ്വപ്നം;
മാരിവില്ലിൻ നിറംചേർന്ന ചക്രവാളം;
താരമാല ചാർത്തിടുന്ന വാനമേഘം."

ദൈവമേ....

അഞ്ചാം പുസ്തകം

47

പാഠം 26

രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ

വിശപ്പടക്കാൻ ഭോജനമൊരുവൻ
നല്ലന്നു നാം.

കൈക്കൊള്ളുന്നതു കരുണാനിധിയാം
കർത്താവല്ലോ.

ദാഹിക്കുന്നവനലിവൊടുവെള്ളം
നല്ലന്നു നാം.

കൈക്കൊള്ളുന്നതു കരുണാനിധിയാം
കർത്താവല്ലോ.

അന്യനഭ്രമിയിലുപകാരങ്ങൾ
ചെയ്യാൽ ദൈവം
ധന്യമനോഹരപുരീസായിൽ
പ്രതിഫലമേകും.

അന്യനഭ്രവിലുപദ്രവമേതും
ചെയ്യാൽ ദൈവം
തീരാവേദന തിങ്ങും നരക-
ത്തിയിൽത്തള്ളും.

ആറാം പുസ്തകം

പാഠം 3

മനുഷ്യന്റെ നന്ദികേടു്

പുവനമേ, ഞങ്ങൾ പോകുന്നു;
പറുദീസാ, ഞങ്ങൾ പോകുന്നു;
മോഹനമാം നിൻമുഖമിനിഞങ്ങൾ
കാണില്ലാ ഭൂമിയിലൊരനാളും.

വൈരിഗണം ഞങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചു;
പകയോടെ മാഗ്ഗും തെറ്റിച്ചു;
ദൈവത്തിൻ കല്പന ലംഘിച്ചു
തീക്കനികൾ ഞങ്ങൾ ക്ഷേിച്ചു.

ആനന്ദം തിങ്ങിയ കാലങ്ങൾ
ഭാവനയിൽ തീക്കനൽ കൂട്ടുന്നു;
അവയെല്ലാം വീണു തകന്നല്ലോ;
സ്വപ്നംപോൽ മാഞ്ഞുമറഞ്ഞല്ലോ.

ദൈവികമാം ജീവൻ വഴുതിപ്പോയ്;
മരണത്തിൻ പിടികൾ മുറുകിപ്പോയ്;
സകലേശാ, നിന്നുടെ പൈതൃകമാം
വാശാനം മാത്രമൊരാലംബം.

പാഠം 4

പാപത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ

പാപമേ, നിൻ പേരുകേട്ടാൽ പേടിയാകും;
പാരിടം നീ പാതകത്തിൻ കളരിയാക്കി;
ഉഴതൊരുകിയ വയലിലെല്ലാം കളകൾപാകി;
മലരച്ചുടിയ വനികയെല്ലാം ശൂന്യമാക്കി.

കലഹവും പകയുമുഴിയിലാരു തീർത്തു!
വീരഹവും മൃതിയുമെങ്ങനെയുൻവീണു?
പാപമേ, നിൻഘോരദംശനമേറുപോയാൽ
ശാപമായി, ധരണി മർത്യനു നരകമായി.

പാഠം 8

വാഗ്ദാനഭ്രമിയിലേയ്ക്കു്

തിരമാലകൾ മാറിയകന്നു
ചെങ്കടലിൽ കരവഴി തീൻ;
ദൈവത്തിൻ ജനമതിലൂടെ
കുതിച്ചുപാഞ്ഞു.

മതിലുണ്ടായു്, ജലമതിലുണ്ടായു്;
ദൈവത്തിൻകരമതിലുണ്ടായു്;
യേശുമെന്യേ ജനങ്ങളൊന്നായു്
കടൽ കടന്നു.

നേതാവിൻ കൈകളുയർന്നു്;
മതിലെല്ലാമിടിഞ്ഞുവീണു്;
വൈരിഗണം കടലിൻ നടുവിൽ
മുങ്ങിപ്പോയി.

പാഠം 19

പ്രഭാതം വിടരണം

പാപത്തിൻ കൈകളുയർന്നു്
നാകത്തിൻ വാതിലടഞ്ഞു്;
നൈരാശ്യം തിങ്ങി വളന്നു്,
മനം തകന്നു്.

നരകത്തിൻ ചിറകുവിരിഞ്ഞു്;
ഭൂരിതത്താലുഴിനിറഞ്ഞു്;
രക്ഷകനെത്തേടിവിളിക്കും
നാദമുയർന്നു്.

‘‘വാനിടമേ, വാതിൽ തുറക്കൂ,
രക്ഷകനെ വേഗമയയ്ക്കൂ
നയനങ്ങളിൽ മുററിയ കണ്ണീർ
തുടച്ചുനീക്കൂ’’

ആറാം പുസ്തകം

സകലേശൻ നിലവിളികേട്ടു;
ചിരമൊഴുകിയ മിഴിനീർ കണ്ടു;
കനേത്താലലയും നരരിൽ
മനസ്സലിഞ്ഞു.

ആകാശം പൂത്തുവിരിഞ്ഞു;
താരങ്ങൾ മിന്നിവിടൻ.
ദൈവസുതൻ കനിവൊടുധരമേൽ
ഇറങ്ങിവന്നു.

പാഠം 20

സമയം സമാഗതമായി

“ഞാനെൻ നാമനെ വാഴ്ത്തുന്നു;
മോദംപൂണ്ടു പുകുത്തുന്നു;
എളിയൊരു ദാസിയെ നിവിലേശൻ
കനിവൊടു തൃക്കൺപാർത്തല്ലോ.

രക്ഷകനലിവുനിറഞ്ഞെന്നിൽ
ദിവ്യവരങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞതിനാൽ
ഇന്നുതുടങ്ങിത്തലമുറകൾ
വാഴ്ന്നിട്ടുമെന്നെ നിരന്തരമായ്”.

ഭക്തജനത്തിനു സകലേശൻ
നിത്യമനുഗ്രഹമരുളുന്നു;
ഗർവ്വിതനപജയമേറുന്നു;
ബലമൊടു വിജയം നേടുന്നു.

എളിയ ജനത്തെ വളത്തുന്നു;
ബലമുള്ളവരെത്താഴ്ത്തുന്നു;
ധനികകൊന്നും നല്ലാതെ
പശിയുള്ളവരെപ്പോറുന്നു.

അബരാമിനോടും തനയരൊടും
പണ്ടേ ചെന്തൊരു വാഗ്ദാനം
ദൈവം കരുണയൊടോർത്തല്ലോ;
തുണയിന്ദ്രേലിനു ചെന്തല്ലോ.”

ആറാം പുസ്തകം

51

പാഠം 21

ക്രിസ്തു പുതിയ ആദം

വരുന്നു മംഗളസന്ദേശവുമായ്
വരുന്നു ദൈവസുതൻ;
കളുത്തുയരളും സുവിശേഷവുമായ്
വരുന്നു ദൈവസുതൻ.

കൈത്തിരിയിരളിൽ തെളിച്ചുകാട്ടാൻ
വരുന്നു ദൈവസുതൻ;
കരളിൽ പരിമളമലരുകൾ ചാർത്താൻ
വരുന്നു ദൈവസുതൻ.

പാപംപുട്ടിയ വാതിൽ തുറക്കാൻ
വരുന്നു ദൈവസുതൻ;
പാരിൽ പാവനശാന്തിവിതയ്ക്കാൻ
വരുന്നു ദൈവസുതൻ.

പാഠം 22

ക്രിസ്തു വലിയ പ്രവാചകൻ

ശ്ലീലാക്കടലിൽ കാറ്റിളകി
തിരകളുയന്നു മറിഞ്ഞലറി;
ശ്ലീഹന്മാരുടെ ചെറുവളളം
കടലിൻനടുവിൽ താഴാനായ്.

ഉയരം മൃതിയുടെ പോർവിളിയിൽ
കരളും കൈകളുമുലയുമ്പോൾ
പടവിലുറങ്ങിശയിച്ചുരളും
ഗുരുവിൻതുണയവരത്ഥിച്ചു:-

“കടലും കരകളുമുലയുന്നു;
മരണം കൈകളുയർത്തുന്നു;
ഗുരുവേ, കരുണ കലർന്നത്ര
വീരവോടാശപകൻരളൂ.”

നാമൻ നിദ്രയുണന്നുളി
ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചുരുളി:-
“എന്തേ നിങ്ങൾ യേശുപ്പട്ട,
ശങ്കയിലെത്തിനകപ്പെട്ടു?”

കരുണാനിധിയാം ദൈവസുതൻ
കടലിൻതിരകളെ ശാസിച്ചു;
കാറ്റും കടലുമനങ്ങാതായ്;
കണ്ടവരതുദൃതമുകരുമായ്.

പാഠം 23

ക്രിസ്തു പുതിയ ഉടമ്പടിക്കു മുദ്രവയ്ക്കുന്നു

ഗാഗുൽത്താമലയിൽനിന്നും
വിലാപത്തിൻ മാറൊലി കേൾപ്പു:
“ഏവമെന്നെ ക്രൂശിലേറുവാൻ
അപരാധമെന്തു ഞാൻ ചെയ്തു?
മുന്തിരി ഞാൻ നട്ടുനിങ്ങൾക്കായ്
മുന്തിരിച്ചാരൊരുകുടിവച്ചു;
എങ്കിലുമീക്കയ്യുനീരല്ലേ
ദാഹശാന്തിക്കെന്നിക്കു നല്ലി?
നിങ്ങളെ ഞാനുയർത്താൻ വന്നു,
ക്രൂശിലെന്നെത്തറച്ചു നിങ്ങൾ;
മോക്ഷവാതിൽ തുറക്കാൻ വന്നു,
ശിക്ഷയായെൻ കൈകൾ ബന്ധിച്ചു.”

ഏഴാം പുസ്തകം

53

പാഠം 1

വഴിത്തിരിവു്

വയലുകളെല്ലാം പുതുവിളഞ്ഞു,
കൊയ്ത്തിനിറങ്ങാനാളില്ല;
സകലേശം, നിൻ കൊയ്ത്തിനുവേണ്ടും
വേലക്കാരെ നല്ലണമേ.

ആശ്രയമില്ലാതാട്ടിൻകൂട്ടം
കാട്ടിലലഞ്ഞുനടക്കുന്നു;
നാഥാ, മേഷഗണങ്ങളെ മേയ്ക്കാൻ
ഇടയന്മാരെ നല്ലണമേ.

വരുവിൻ, വരുവിൻ സോദരഗണമേ,
മുദമൊടു മുന്നണി തീർത്തിടുവിൻ;
സുവിശേഷത്തിൻ ദീപ്തികൊളത്തി
പ്രേഷിതജീവനണത്തിടുവിൻ.

പാഠം 8

ക്രിസ്തു ഇന്നു്

ദൈവമെന്നെ മേച്ചിടുന്നു.
നിത്യമെന്നെ പോറ്റിടുന്നു;
അപകടത്തിൻ വഴിയിലെല്ലാം
കരുണയോടെ കാത്തിടുന്നു.

ഏഴാം പുസ്തകം

പച്ചതിങ്ങും തകിടിതോറും
പുല്ലുമേയാൻ കൊണ്ടുപോകും;
വെയിലുറച്ചാലരുമനാഥൻ
സുഖസരിത്തിൻ സലിലമേകും.

കൂരിരുട്ടിൽ കൂട്ടുകാരൻ
കാനനത്തിൽ കാവൽദൂതൻ;
നാഥനെന്നെ കാത്തിടുമ്പോൾ
ഭീതിയെന്നെ തീണ്ടുകില്ല.

പാഠം 11

ഓ, ദൈവമേ

നിത്യദൈവമേ, കൈതൊഴുന്നിതാ,
ഞങ്ങൾ നിൻപദം കമ്പിടുന്നിതാ.

നിത്യദൈവമേ....

സർവ്വലോകനായകാ, ജഗൽപ്രകാശമേ,
നേർവഴിക്കു ഞങ്ങളെ നയിച്ചിടേണമേ;
ഇന്നു ഞങ്ങളേപ്പൊഴും സദുദ്യമങ്ങളിൽ
സന്തതം കൃപാവരങ്ങൾ ചിന്തിടേണമേ.

നിത്യദൈവമേ....

ഏഴാം പുസ്തകം

55

പാഠം 13

ദൈവനാമം പരിശുദ്ധമാകുന്നു

കന്യകാമാതാവേ, കൃപാവരം
തുകുന്ന വെൺമേഘമേ,
കൈവല്യദായിനി, നിൻ പദാംബുജം
കമ്പിട്ടു നിന്നിടുന്തേൻ.

ആരുനിൻ ഭാഗധേയം പദങ്ങളാൽ
വണ്ണിച്ചു തീർത്തുകൊള്ളും?
ആരുനിൻ ചാരുരൂപം ചായങ്ങളിൽ
ചാലിച്ചു ചേർത്തുകൊള്ളും?

മാലിന്യമേശിടാത്ത വിശുദ്ധമാം
നേത്രങ്ങൾ മാത്രമല്ലോ
കന്യകേ, നിൻഗുണങ്ങൾ സമഗ്രമായ്
കാണുന്നു കാന്തിയോടേ.

നീറുന്നൊരന്തരീക്ഷം. നിരാശമായ്
നീങ്ങുന്ന മാനസങ്ങൾ,
മേരി, നിൻ പുഞ്ചിരിപ്പൂവിൽ നവ്യമാം
ജീവൻ പുണർന്നിടുന്നു.

സായാഹ്നമായിടുമ്പോൾ, അജയ്യമാം
അന്ധകാരം വരുമ്പോൾ
വാത്സല്യമേറുമമ്മേ, നിൻ കൈകളിൽ
വീണുത്താൻ വിശ്രമിക്കും.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയങ്ങൾ

ഈശ്വരനെത്തേടി ഞാൻ നടന്നു
കടലുകൾ കടന്നു ഞാൻ തിരഞ്ഞു;
അവിടെയുമില്ലിവിടെയുമില്ലീശ്വരൻ
വിജനമായ ഭൂവിലുമില്ലീശ്വരൻ.

ഈശ്വരനെ....

ഏവിയൊന്നിശ്വരന്റെ കാല്പാടുകൾ?
മണ്ണിലൊക്കെ ഞാൻ തേടി, കണ്ടില്ല;
ഏവിയൊന്നിശ്വരന്റെ സുന്ദരാനന്ദം?
വിണ്ണിലൊക്കെ ഞാൻ തേടി, കണ്ടില്ല,

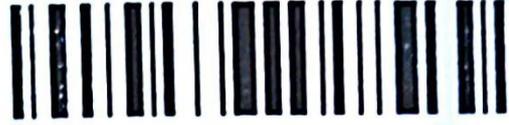
ഈശ്വരനെ....

കണ്ടില്ല, കണ്ടില്ലെന്നോതിയോതി
കാനനച്ചോല കണ്ടുണ്ടിയോടി;
കാണില്ല, കാണില്ലെന്നോതിയോതി
കിളികൾ പറന്നു പറന്നുപോയി,

ഈശ്വരനെ....

അവസാനമെന്നിലേയ്ക്കു ഞാൻ തിരിഞ്ഞു—
ഏയെത്തിലേയ്ക്കു ഞാൻ കടന്നു.
അവിടെയൊന്നിശ്വരന്റെ വാസം
സ്നേഹമാണിശ്വരന്റെ രൂപം.

SANTHOM LIBRARY, VADAVATHOOR

20369

245 ABE-P

Printed at K. C. M. Press, Karikam
Ernakulam, Cochin-11.

**A digital archive of Christian Art, Books,
Manuscripts & Manuals, Imagery Literature and Music.**

Support Our Ongoing Projects

- Marggam Digital Library of Christianity in India.
- Aramaic Project - Reclaim Syriac to Reaffirm Identity.
 - Encyclopedia of Syriac Chants.
 - Resources for Researchers.
 - Directory of Christian Songs.
- Christian Arts / Music Iconography.

C H R I S T I A N
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA
www.TheCMSIndia.org

An international forum for interdisciplinary discussion, and dissemination of
knowledge, on Art, Literature and Music of about
thirty million Christians in India